and generally in the later literature, it will seem that this rule may be departed from at the end of a Páda, as in the instance of the following first Páda of the Áryá verse: अथ लुलितपतत्रिमालं रूपासनवाणकेशरतमालम् &c. where त्रिमालं counts for ⏑ – ⏑ |. ('यद्यपि छन्दःशास्त्रे सानुस्वारस्य गुरुत्वमनुशिष्टं तथापि तथा पादान्तगोऽपि वेति वचनात्तस्य लघुत्वात्प्रथमपादे द्वादश मात्रा भवन्ति'.) E. स्वृ with अनु, kŕit aff. घञ्.

अनुस्वारव्यवाय Tatpur. m. (-यः) An interval (between two sounds) caused by the intervention of an Anuswára. E. अनुस्वार (in the sense of an instrum.) and व्यवाय.

अनुस्वारागम Tatpur. m. (-मः) An Anuswára-increase, an inserted or added Anuswára. E. अनुस्वार and आगम.

अनुह I. Tatpur. m. (-हः) A proper name: a descendant of Hastin, the son of Vibhrája (according to the Mahábhar. &c.; of Vibhrátra, accord. to some Mss. of the Vishnup.), husband of Kritwí and father of Brahmadatta. E. हन् with अनु, kŕit aff. ड.

अनुहरण Tatpur. n. (-णम्) Imitating, resembling. E. हृ with अनु, kŕit aff. ल्युट्.

अनुहरत् Tatpur. 1. m. f. n. (-रन्-रन्ती-रत्) Imitating.

2. m. (-रन्) A proper name; in its derivative आनुहारति both parts of the compound receive Vŕiddhi. E. हृ with अनु, kŕit aff. शतृ.

अनुहरमाण Tatpur. m. f. n. (-णः-णा-णम्) Imitating. E. हृ with अनु, kŕit aff. शानच्, ágama मुक्.

अनुहार Tatpur. m. (-रः) [1] Imitation. [2] Resemblance, likeness. E. हृ with अनु, kŕit aff. घञ्.

अनुहारक Tatpur. m. f. n. (-रकः-रिका-रकम्) Imitating. E. हृ with अनु, kŕit aff. ण्वुल्.

अनुहार्य Tatpur. 1. m. f. n. (-र्यः-र्या-र्यम्) To be imitated.

2. m. (-र्यः) Monthly obsequies. See अन्वाहार्य of which it is a shorter form. (The word is a masc. according to the Ms. of a comm. 'अनुहार्योऽप्यच'.) E. हृ with अनु, kŕitya aff. ण्यत्.

अनुङ्ङ्. See s. v. ङ.

अनुहोड Tatpur. m. (-डः) A kind of cart. (In its derivative आनुहौडिक q.v. both parts of the compound receive Vŕiddhi.) E. अनु and होड.

अनुह्राद Tatpur. m. (-दः) A proper name: a son of Hiraṅya-kaśipu. See also ह्राद, प्रह्राद, संह्राद and comp. अनुल्हाद. E. अनु and ह्राद.

अनुल्हाद Tatpur. m. (-दः) The same as अनुह्राद. E. अनु and ल्हाद.

अनूक Tatpur. 1. m. (-कः) [1] The spine (ved.). [2] A part of the altar (?) (ved.). [3] A former state of existence.

2. n. (-कम्) Race, family.

3. m. n. (-कः-कम्) Disposition, temperament. E. The native etym. derives it from उच् with अनु, kŕit aff. क or even from कै with अनु, kŕit aff. क with the prolongation of उ; but it comes more probably from अच् with अनु, and stands in the same relation to अन्वच् as प्रतीक to प्रत्यच्, समीक to सम्यच्.

अनूकवन Bahuvr. (?) n. pl. (-नम्) The name of a mountain, inhabited by a warrior tribe. E. अनूक and वन.

अनूकवनीय m. pl. (-याः) The name of the warrior tribe living on the mountain Anúkavana. E. अनूकवन, taddh. aff. छ.

अनूकाश Tatpur. m. (-शः) [1] Clearness, conspicuousness. [2] The brightness or beauty of the nether parts of the body (acc. to a comm. of the white Yajurv.). [3] Illustration, instance. E. काश् with अनु instead of अनु, kŕit aff. अच् or according to a comment. kŕit aff. घञ्.

अनूक्त Tatpur. 1. m. f. n. (-क्तः-क्ता-क्तम्) [1] Spoken after and in accordance with, recited. [2] Studied, learned.

2. n. (-क्तम्) [1] Repeating, speaking after. [2] Repeating the words of the Veda in the same manner as the teacher has uttered them, i. e. reading or studying the Veda. Comp. अनुवचन. E. वच् with अनु, kŕit aff. क्त.

अनूक्ति Tatpur. f. (-क्तिः) [1] Speaking after or again, repeating. [2] Study, learning. [3] The same as अनुवाद q. v. E. वच् with अनु, kŕit aff. क्तिन्.

अनूक्तित्व n. (-त्वम्) The same as अनुवादत्व q. v. E. अनूक्ति, taddh. aff. त्व.

अनूक्य (ved.) Tatpur. m. (-क्यः) [1] The flesh of the skull. [2] A joint of the bones (Sáyaṅa: = अस्थिसंधिः). E. अनु and उक्य (उच्, kŕitya aff. ण्यत्), according to Sáyaṅa; but perhaps a derivative of अनूक, taddh. aff. यत्.

अनूचम् Avyayíbh. The same as अन्वचम्. E. अनु and अचि, samásánta aff. टच्. The reading of this word is doubtful.

अनूचान Tatpur. 1. m. (-नः) [1] A Bráhmana who is able to repeat, to read and to teach the Veda in the same manner as the teacher has enounced it (compare अनुवचन), one versed in the Vedas and Vedángas; e. g. ब्राह्मणानामनूचानतमः. [2] An excellent physician.

2. m. f. n. (-नः-ना-नम्) Well-behaved, decorous, humble. E. वच् with अनु, kŕit aff. कानच्.

अनूची see s. v. अन्वच्.

अनूचीन m. f. n. (-नः-ना-नम्) (ved.) Successive. E. अन्वच्, taddh. aff. ख.

अनूचीनगर्भ Bahuvr. m. f. n. (-र्भः-र्भा-र्भम्) (ved.) Born successively, born one after the other. E. अनूचीन and गर्भ.

अनूचीनाह Tatpur. m. (-हः) (ved.) The following day or days. Only used in the accus. अनूचीनाहम् adv. [1] On the following day, e. g. द्व्यहमनूचीनाहं यजते. [2] On two successive days, on the preceding and following day, e. g. ताभ्यामनूचीनाहं वेष्टिभ्यां यजते. [3] Day by day, every day, e. g. सवा एकैक एवानूचीनाहं पुरोडाशो भवति. E. अनूचीन and अहन्, samásánta aff. टच्.

अनूच्य n. (-च्यम्) (ved.) The board on the south- and on the north-side of a couch. E. अन्वच्, taddh. aff. यत्.

अनूढ Tatpur. 1. m. f. n. (-ढः-ढा-ढम्) Not carried, not maintained.

2. f. (-ढा) An unmarried woman. E. अ neg. and ऊढ.

अनूढमान Tatpur. m. f. n. (-नः-ना-नम्) Bashful. E. अ neg. and ऊढ-मान.

अनूढाभ्रातृ Tatpur. m. (-ता) The brother of an unmarried woman; used in a rhetorical work in the sense of 'the brother of a concubine', scil. of a king; he is called शकार or the mock-brother-in-law of the king. E. अनूढा and भ्रातृ.

अनूति Tatpur. f. (-तिः) (ved.) Not arriving, not coming. E. अ neg. and ऊति.

अनूत्त Tatpur. m. f. n. (-त्तः-त्ता-त्तम्) Given back, returned. The same as अनुदत्त. E. An abbrev. of अनुदत्त.